

Роса

Ігор Калинець

Розбудилася роса раненько,
у росі личко вмила,
щоб ще гарнішою бути.
Тоді сіла на пелюстці
і давай гойдатися.
А сорока,
на блискітки ласійка,
тут як тут:
що то за коштовний камінець?
Тільки хтіла дзьобнути,
а воно на пелюстці гойдається.
Скреготнула зубами
та й подалася далі.
А промінь прилетів,
взяв росу за рученьку —
і злинули обое
в блакитне поле.